

sekretariatets arbejdssprog. Resolutionen bestemmer yderligere, at alle forfremmelser fra 1. januar 1972 for graderne P.1 til D. 2 inklusive skal være betinget af et tilstrækkeligt og bekræftet kendskab til et andet af de fem officielle sprog. Generalsekretæren har dog mulighed for at foretage forfremmelser af funktionærer, som ikke opfylder denne betingelse, såfremt han skønner det nødvendigt for arbejdets udførelse. Færdighed i mere end ét sprog vil yderligere bevirke en hurtigere lønstigning, idet intervallet mellem de enkelte løntrin i så tilfælde vil være 10 i stedet for 12 måneder. Resolutionen indeholder endelig en bestemmelse om, at generalsekretæren skal tage alle nødvendige skridt for at muliggøre, at alle funktionærer, der måtte ønske det, skal have lejlighed til at følge sprogkurser. Endelig bestemmes, at generalsekretæren under 28. samling i 1973 skal rapportere om, hvilke skridt han har taget til gennemførelse af resolutionens bestemmelser, således at Generalforsamlingen om nødvendigt vil kunne træffe de foranstaltninger, den måtte skønne egnede. Den sidste år vedtagne bonusordning sættes ud af kraft indtil 1973.

Et forslag om indførelse af russisk som arbejdssprog i alle FN's organer blev forelagt af den sovjetiske ambassadør i udvalget den 11. december 1968. Han gjorde gældende, at det måtte være ganske naturligt, at russisk blev ligestillet med engelsk og fransk i verdensorganisationen, henset til, at Sovjetunionen var en af grundlæggerne af FN, og til den betydelige udbredelse af russisk, der var sket siden 1945, ikke mindst i kraft af de videnskabelige resultater, Sovjetunionen havde kunnet opvise. Forslaget blev ret hurtigt modificeret derhen, at undtagelse skulle gøres for så vidt angik sekretariatet og Den internationale Domstol, og blev yderligere begrænset gennem et af Den forenede arabiske Republik fremsat forslag om, at russisk skulle gøres til arbejdssprog i Generalforsamlingen. Samtidig tilkendegaves ønskeligheden af, at russisk ligeledes blev indført som arbejdssprog i Sikkerhedsrådet.

Fra vestlig side, i særdeleshed i indlæg fra USA og Storbritannien, blev det gjort gældende, at det ikke ville være rimeligt at belaste organisationen med de betydelige udgifter, som dette forslag ville medføre,

især da kun fire medlemslande anvendte dette sprog.

Inden det russiske forslag kom til afstemning i udvalget, fremlagde Kina et ændringsforslag, hvorefter sondringen mellem arbejdssprog og officielle sprog helt skulle ophæves for så vidt angik Generalforsamlingen og Sikkerhedsrådet. Dette forslag blev forkastet, idet det kun opnåede 4 stemmer for, medens 54 lande stemte imod, og 47 afstod. Det sovjetiske forslag som ændret af Den forenede arabiske Republik blev derefter vedtaget i 5. udvalg med 55 stemmer for, 22 imod, medens 28 lande afstod.

Under behandlingen i Plenarforsamlingen af det vedtagne sovjetiske resolutionsudkast fremsatte Chile et ændringsforslag, idet bestemmelsen om ønskeligheden af at indføre russisk som arbejdssprog i Sikkerhedsrådet blev udvidet til at omfatte spansk og russisk.

Forinden forslaget kom til afstemning, forkastede Plenarforsamlingen med stemmerne 36-53-33 et af New Zealand fremsat forslag om, at indførelse af russisk som arbejdssprog, henset til de betydelige omkostninger forbundet hermed, måtte betragtes som et vigtigt spørgsmål, som krævede to trediedels majoritet for vedtagelse. Derefter vedtog forsamlingen det spanske ændringsforslag, og den endelige resolutions tekst (res. 2479) som ændret ved indføjelser af det vedtagne spanske ændringsforslag blev vedtaget i Generalforsamlingen med 81 stemmer for, 17 imod, medens 24 lande afholdt sig fra at stemme. De fem nordiske lande afstod alle på resolutionen i dens helhed.

I et dansk indlæg under behandlingen af dagsordenspunktet i 5. udvalg udtaltes tilfredshed med de hidtil opnåede resultater for så vidt angik sekretariatets geografiske sammensætning, idet man understregede, at det ikke med matematisk nøjagtighed var muligt at opnå en fuldstændig ligelig geografisk fordeling af stillingerne. I spørgsmålet var det danske synspunkt, at alene hensynet til organisationens effektivitet og økonomi måtte være afgørende for en beslutning om indførelse af andre arbejdssprog end de hidtil anvendte.

II. Andre personalespørgsmål.

5. udvalg og Plenarforsamlingen vedtog endvidere enstemmigt to resolutioner (res.